

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 5 czerwca 2020 r.

Poz. 4553

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NPII.4131.1.537.2020 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 3 czerwca 2020 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXII/269/2020 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 29 kwietnia 2020 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Czeladź, w całości, jako niezgodnej z art. 4 ust. 2 i ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 2010 ze zm.), dalej, jako „ustawa” w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 29 kwietnia 2020 r. Rada Miejska w Czeladzi przyjęła uchwałę Nr XXII/269/2020 w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Czeladź, który to regulamin stanowi załącznik do przedmiotowej uchwały.

W podstawie prawnej uchwały wskazano przepisy art. 18 ust. 2 pkt 15, art. 40 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 4 ust. 1 i 2 ustawy i art. 13 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r., poz. 1461).

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 4 maja 2020 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru stwierdza, że ww. uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem prawa.

Na wstępie należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1579), która weszła w życie 6 września 2019 r. rada gminy jest obowiązana dostosować uchwały wydane przed dniem wejścia w życie ww. ustawy na podstawie przepisów ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w brzmieniu dotychczasowym do przepisów tej ustawy w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 19 lipca 2019 r., w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej. W analizowanym przypadku obowiązek dostosowania zrealizowany został w formie nowej uchwały Rady Miejskiej w Czeladzi w przedmiocie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Czeladź.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z art. 4 ust. 1, ust. 2 i ust. 2a ustawy – *1. Rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, zwany dalej "regulaminem"; regulamin jest aktem prawa miejscowego.*

2. Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie:

a) selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych obejmującego co najmniej: papier, metale, tworzywa sztuczne, szkło, odpady opakowaniowe wielomateriałowe oraz bioodpady,

leków i chemikaliów, odpadów niekwalifikujących się do odpadów medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igieł i strzykawek, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz odpadów tekstyliów i odzieży,

c) uprzątkowania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

d) mycia i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i worków oraz utrzymania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b) liczby osób korzystających z tych pojemników lub worków;

2a) utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4) (uchylony);

5) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

6) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;

7) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;

8) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

2a. Rada gminy może w regulaminie:

1) wprowadzić obowiązek selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych innych niż wymienione w ust. 2 pkt 1 lit. a i b oraz określić wymagania w zakresie selektywnego zbierania tych odpadów;

2) postanowić o zbieraniu odpadów stanowiących części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych, ogrodów, parków i cmentarzy odrębnie od innych bioodpadów stanowiących odpady komunalne;

3) określić dodatkowe warunki dotyczące ułatwienia prowadzenia selektywnego zbierania odpadów przez osoby niepełnosprawne, w szczególności niedowidzące;

4) określić wymagania dotyczące kompostowania bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostownikach przydomowych na terenie nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi oraz zwolnić właścicieli takich nieruchomości, w całości lub w części, z obowiązku posiadania pojemnika lub worka na te odpady;

5) określić warunki uznania, że odpady, o których mowa w pkt 1 oraz w ust. 2 pkt 1 lit. a i b, są zbierane w sposób selektywny.

Należy podnieść, iż przyznane organowi stanowiącemu gminy kompetencje ograniczone zostały do ustalenia w tymże regulaminie szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy w zakresie ściśle określonym. Katalog spraw, w zakresie których ustawodawca upoważnił radę gminy do określenia szczegółowych zasad postępowania jest bowiem zamknięty i rada gminy może dokonywać regulacji prawnych tylko w takim zakresie, w jakim została do tego upoważniona (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 2012/12, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Regulamin stanowi akt prawa miejscowego, więc winien on kompleksowo regulować zawartą w nim materię. Przyjmuje się, iż rada gminy winna ująć w regulaminie uchwalanym na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy wszystkie kwestie wskazane w tym przepisie, a brak któregoś z wyszczególnionych w nim elementów skutkuje istotnym naruszeniem prawa (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego

w Gliwicach z dnia 8 listopada 2007 r., sygn. akt II SA/GI 531/07, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 14 grudnia 2006 r., sygn. akt II SA/Bd 845/06, wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 września 2014 r., sygn. akt II OSK 654/14, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 687/18, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

W treści art. 7 Konstytucji RP wskazano, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Wskazany powyżej przepis Konstytucji RP stanowi jedną z podstawowych zasad działania organów administracji publicznej czyli zasadę praworządności. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę Gminy przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.

W pierwszej kolejności organ nadzoru zwraca uwagę na błędne oznaczenie jednostek redakcyjnych w treści załącznika do uchwały - Rada zamiast posłużyć się oznaczeniami paragrafów (§), przewidzianymi dla aktów wykonawczych do uchwał i aktów prawa miejscowego oznaczyła przepisy regulaminu jako artykuły (art.). Działanie takie narusza zasady poprawnej legislacji określone w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283) - § 124 w związku z § 143 ZTP.

Natomiast, przechodząc do zastrzeżeń merytorycznych, zdaniem organu nadzoru, przedmiotowa uchwała nie wypełnia dyspozycji przepisu art. 4 ustawy, gdyż nie zawiera minimum postanowień, które zgodnie z zapisem ustawowym powinno się uwzględnić przy ustalaniu szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy.

Z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy wynika, że w regulaminie utrzymania czystości określa się *rodzaj i minimalną pojemność pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości, w tym na terenach przeznaczonych do użytku publicznego oraz na drogach publicznych*. Tymczasem Rada Miejska w Czeladzi w art 7 ust. 1 załącznika do uchwały określiła konkretną pojemność pojemników i worków, podczas gdy powinna wskazać minimalną pojemność tych pojemników i worków, a minimalna pojemność pojemników określono jedynie dla koszy ulicznych (art. 7 ust. 1 pkt 5 załącznika do uchwały) oraz dla niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych (art. 7 ust. 3 załącznika do uchwały). Wobec powyższego, należy uznać, iż Rada nie wypełniła delegacji z art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Ponadto, w ocenie organu nadzoru, Rada Miejska w Czeladzi nie wypełniła delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 pkt 2a ustawy, bowiem nie określiła prawidłowo szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczących utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów. Wskazać należy, że analizowany przepis ustawy dodany został na mocy nowelizacji ustawy z dnia 19 lipca 2019 roku o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1579), która to nowelizacja rozszerzyła zakres przedmiotowy regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy o elementy dotyczące zasad utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów. Regulacja uchwały w tym zakresie jest niewystarczająca, gdyż określono w uchwale jedynie, iż *Miejsce ustawienia pojemników właściciel nieruchomości jest zobowiązany utrzymywać w czystości* (art. 8 ust. 3 pkt 3 załącznika do uchwały), brak jest natomiast określenia szczegółowych zasad dotyczących utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów.

Reasumując, stwierdzić należy, że niewypełnienie przez Radę we wskazanym zakresie delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie przepisu art. 4 ust. 2 pkt 2a ustawy w zw. z art. 7 Konstytucji RP, co skutkuje negatywną oceną legalności całości badanej uchwały.

Dalej, przepis art. 9 załącznika do uchwały dotyczy częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych, jednakże w ww. przepisie brak jest regulacji dot. częstotliwości pozbywania się wszystkich frakcji odpadów wymienionych w art. 2 ust. 1 i 3 załącznika do uchwały. Brak jest bowiem regulacji dotyczących częstotliwości pozbywania się takich frakcji odpadów jak:

- odpady niebezpieczne,
- przeterminowane leki i chemikalia,
- odpady niekwalifikujące się do odpadów medycznych powstałych w gospodarstwie domowym w wyniku przyjmowania produktów leczniczych w formie iniekcji i prowadzenia monitoringu poziomu substancji we krwi, w szczególności igły i strzykawki,
- zużyte baterie i akumulatory,
- zużyte opony.

Wobec braku regulacji dot. określenia częstotliwości pozbywania się wszystkich frakcji odpadów wymienionych zarówno w ustawie jak i art. 2 ust. 1 i 3 załącznika do uchwały, należy uznać iż Rada Miejska w Czeladzi nieprawidłowo wypełniła delegację z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy.

Ponadto, za nieprawidłową należy uznać regulację zawartą w art. 6 załącznika do uchwały, zgodnie z którą: *Mycie pojazdów samochodowych poza myjniami i naprawy pojazdów poza warsztatami naprawczymi mogą być dokonywane na terenie nieruchomości pod następującymi warunkami:*

1) *mycie odbywa się na utwardzonej powierzchni, a powstające ścieki są odprowadzane do kanalizacji sanitarnej lub gromadzone w zbiorniku bezodpływowym. Powstające ścieki nie mogą być odprowadzane bezpośrednio do kanalizacji deszczowej, ziemi lub cieków i zbiorników wodnych,*

2) *dopuszcza się doraźne naprawy i regulacje związane z bieżącą eksploatacją pojazdu w obrębie nieruchomości, jeżeli czynności te nie powodują uciążliwości dla sąsiednich nieruchomości oraz zanieczyszczenia wód, powietrza i gleby, a powstające odpady są gromadzone w sposób umożliwiający ich usunięcie zgodnie z obowiązującymi przepisami.*

Należy bowiem zaznaczyć, iż przepis art. 4 ust. 2 pkt 1 lit. d ustawy stanowi, że w przedmiotowym regulaminie należy określić wymagania obejmujące *mycie i naprawy pojazdów samochodowych* poza myjniami i warsztatami naprawczymi. Tymczasem, przepisem art. 6 załącznika do uchwały zezwolono jedynie na doraźne naprawy i regulacje związane z bieżącą eksploatacją pojazdu, co w konsekwencji prowadzi do niewyczerpania delegacji ustawowej.

Niezależnie od powyższego, zastrzeżenia organu nadzoru budzi regulacja zawarta w art. 5 zd. 2 załącznika do uchwały, zgodnie z którą: *zakazuje się zgarniania błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń na jezdnię*, z uwagi na fakt iż wykracza poza delegację ustawą wynikająca z art. 4 ust. 2 pkt 1 c ustawy poprzez ustanowienie zakazów, zamiast określenia wymagań.

Ponadto, zdaniem organu nadzoru art. 4 ust. 2 ustawy stanowiący podstawę do podjęcia badanej uchwały nie zawiera upoważnienia dla Rady do nakładania na przedsiębiorcę prowadzącego działalność gospodarczą obowiązku wyposażenia nieruchomości w pojemnik. Z powyższych względów za niedopuszczalne i wydane bez podstawy prawnej uznać należy unormowania zawarte w art. 7 ust. 3 pkt 3 załącznika do uchwały.

Za niezgodny z prawem należy uznać również art. 9 ust. 14 załącznika do uchwały, który stanowi: *Nie należy gromadzić w pojemnikach, workach, kontenerach na odpady komunalne niezgodnie z ich przeznaczeniem: śniegu, lodu, gorącego popiołu i żużla, gruzu budowlanego, szlamów, substancji żrących i wybuchowych, a także odpadów z działalności gospodarczej, które nie są odpadami komunalnymi.* Wprowadzenie tego rodzaju regulacji dla adresatów uchwały albo pozbawione jest podstaw prawnych albo zakazy takie wynikają już z powszechnie obowiązujących przepisów prawa. Należy bowiem wskazać, iż zakazy dotyczące postępowania z odpadami zostały uregulowane przez ustawodawcę w przepisach ustawy o odpadach. Ustawa ta określa zasady postępowania z odpadami w sposób zapewniający ochronę życia i zdrowia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, a w szczególności zasady zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko, a także odzysku lub unieszkodliwiania odpadów. O tym, że takie regulacje nie powinny być zamieszczone w regulaminie wypowiedział się m.in. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gorzowie Wlkp. w wyroku z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. akt II SA/Go 1076/12, NSA w Warszawie w wyroku z dnia 8 listopada

2012 r., sygn. akt II OSK 2012/12, oraz Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy z dnia 22 lutego 2011 roku, sygn. akt II SA/Bd 1484/10, Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Dalej, w art. 12 ust. 2, 3 i 4 załącznika do uchwały Rada Miejska w Czeladzi wprowadziła szereg zakazów, tj. zgodnie z ww. regulacjami:

- Wprowadza się zakaz wprowadzania psów do budynków użyteczności publicznej. Zakaz ten nie dotyczy psów będących przewodnikami dla osób niepełnoprawnych.

- Wprowadza się zakaz wprowadzania psów i kotów na teren placów zabaw i piaskownic.

- Zabrania się właścicielom zwierząt domowych wypuszczania ich bez nadzoru poza teren nieruchomości, a w budownictwie wielomieszkaniowym poza obręb własnego mieszkania.

Należy wskazać, iż powyższe przepisy naruszają upoważnienie ustawowe zawarte w art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy. Z powołanej normy prawnej wynika jednoznacznie, że przyznaje on radzie gminy kompetencję do szczegółowego określenia wymagań wobec osób utrzymujących zwierzęta domowe w taki sposób, aby pobyt tych zwierząt na terenach przeznaczonym do wspólnego użytku nie był uciążliwy i nie stanowił zagrożenia dla przebywających tam osób oraz nie spowodował zanieczyszczenia tych miejsc. Nie mieści się natomiast w kompetencjach Rady sformułowanie zakazu wprowadzania zwierząt domowych (psów) na określone tereny i do określonych miejsc. Stanowisko organu nadzoru w tym zakresie potwierdza również judykatura m.in. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 września 2014 r. sygn. akt II OSK 654/14 oraz wojewódzkich sądów administracyjnych w: Poznaniu z dnia 27 listopada 2013 r. sygn. akt IV SA/Po 789/13 oraz z dnia 3 października 2013 r., sygn. akt IV SA/Po 507/13, we Wrocławiu z dnia 10 czerwca 2014 r. sygn. akt II SA/Wr 153/14, Łodzi z dnia: 24 listopada 2015 r. sygn. akt II SA/Łd 692/15, 13 sierpnia 2015 r. sygn. akt II SA/Łd 434/15, 2 marca 2016 r. sygn. akt II SA/Łd 1117/15, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>. W wyroku z dnia 21 czerwca 2017r. (sygn. akt II OSK 991/17) Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, iż „w kompetencjach rady gminy wynikających z art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy nie mieści się wprowadzenie całkowitego zakazu prowadzenia wszelkich zwierząt domowych na określone tereny i do określonych miejsc, lecz do ustalenia sposobu postępowania ze zwierzętami domowymi w taki sposób, by ich pobyt na tych terenach nie był uciążliwy i nie zagrażał przebywającym tam osobom. Ustanowienie tak daleko idącego zakazu nadmiernie ogranicza swobodę poruszania i przebywania w określonym miejscu właścicieli zwierząt domowych i wykracza poza materię określoną w ustawie”.

Za sprzeczną z prawem należy uznać również regulację określoną w art. 13 załącznika do uchwały. Rada Gminy, na mocy art. 4 ust. 2 pkt 7 ustawy zobowiązana jest do określenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczących wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach. Tymczasem w art. 13 załącznika do uchwały Rada ustanowiła generalny zakaz utrzymywania zwierząt gospodarskich i odstąpiła od tego zakazu pod pewnym warunkiem, zamiast wymagań. Zgodnie bowiem z art. 13 załącznika do uchwały: *Zabrania się utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w zabudowie mieszkaniowej, usługowej i produkcyjnej oraz na terenach ogródków działkowych. (ust. 1) Zakaz, o którym mowa w ust. 1 nie dotyczy przydomowego chowu drobiu, zwierząt futerkowych oraz gołębi – wyłącznie na działkach zabudowanych budynkami jednorodzinnymi, pod warunkiem, że nie sprawia to uciążliwości dla otoczenia i będzie prowadzone z zachowaniem warunków sanitarno-higienicznych (ust. 2).* Zdaniem Organu nadzoru, powyższa regulacja nie wypełnia delegacji dot. określenia wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach. Ponadto wskazania wymaga, iż przedmiotowa regulacja nie może dotyczyć gołębi. W tym miejscu należy podkreślić, iż ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie zawiera definicji pojęcia "zwierzęta gospodarskie". W celu określenia znaczenia tego pojęcia sięgnąć należy do ustawy o ochronie zwierząt. Stosownie do treści przepisu art. 4 pkt 18 tejże ustawy zwierzętami gospodarskimi są te zwierzęta, o których mowa w przepisach dotyczących organizacji hodowli i ich rozrodzie - czyli w ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132). Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 1 tej ustawy zwierzętami gospodarskimi są:

- koniowate - zwierzęta gatunków: koń i osioł,

- bydło - zwierzęta gatunków: bydło domowe oraz bawoły,

- jeleniowate - zwierzęta z gatunków: jeleni lub danieli utrzymywane w warunkach fermowych w celu pozyskania mięsa i skór, jeżeli pochodzą z chowu lub hodowli zamkniętej, o których mowa w przepisach prawa łowieckiego, albo chowu lub hodowli fermowej,

- drób,
- świnie,
- owce,
- kozy,
- pszczoły miodne,
- zwierzęta futerkowe.

Natomiast, definicję drobiu ustawodawca zawarł w art. 2 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy, stanowiąc, że drób to ptaki z gatunków: kura, kaczka, gęś, indyk, przepiórka, perlica oraz utrzymywane w warunkach fermowych struś. Z powyższego wynika zatem, iż gołąb, zgodnie z cytowanymi wyżej przepisami nie jest zwierzęciem gospodarskim.

Ponadto, w ocenie organu nadzoru, regulacja zawarta w art. 14 ust. 3 załącznika do uchwały, zgodnie z którą: *Właściciel nieruchomości ma obowiązek przeprowadzania deratyzacji na jej terenie w każdym przypadku wystąpienia zaszczurzenia*, wykracza poza delegację z art. 4 ust. 2 pkt 8 ustawy upoważniająca do wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzić należy, iż uchwała Nr XXII/269/2020 Rady Miejskiej w Czeladzi z dnia 29 kwietnia 2020 r. w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Czeladź, została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru Prawnego

Krzysztof Nowak